



Samvær

Samvær i landsbyen

Denne modellen visualiserer hvordan samvær angår hele landsbyen. Antonovsky utviklet teorien om "følelse av sammenheng". Denne teorien fokuserer på hvorfor noen mennesker opprettholder god helse til tross for stress og belastninger. En sterk følelse av sammenheng hjelper individer til å håndtere livsutfordringer mer effektivt, noe som bidrar til at man opplever livet som forståelig, håndterbart og meningsfullt.

I landsbyen er det viktig for å forstå hvordan barn og unge kan utvikle motstandskraft (resiliens) i møte med vanskelige livssituasjoner. Ved å styrke barnas følelse av sammenheng, kan man bidra til bedre psykisk helse og livskvalitet. Dette kan vi gjøre gjennom å hjelpe barna med å forstå sine livssituasjoner, utvikle mestringsstrategier og finne mening i sin livsfortelling og sine erfaringer.

Hvert barn må eie og forstå sin livshistorie. Dette er avgjørende for identitetsutvikling og livsmestring på lang sikt. For at barn skal kunne integrere sin historie og oppleve tilhørighet til både foreldre og fosterforeldre, er det viktig at de voksne viser gjensidig raushet og anerkjennelse.

Barn skal kunne bevege seg trygt i sine nære relasjoner og hente støtte der det trengs. Det forutsetter at de voksne tar ansvar for stemningen i de voksne relasjonene og bidrar til et klima preget av åpenhet. Barn bærer med seg konsekvensene av sin omsorgshistorie, og må bli forstått og bekreftet i lys av denne.

Samvær er en av de viktigste arenaene for bearbeiding, reparasjon og utvikling av relasjonen mellom barn og foreldre. Samvær angår hele landsbyen og skal ikke være en testsituasjon for foreldre. Landsbyen skal være et stilas som legger til rett for at ressurser i foreldrene kan komme barnet til gode, også når barnet bor i fosterhjem. Dette gir barnet rom til lettere å kunne hengi seg i relasjon til både foreldre og fosterforeldre.

En viktig del av å skape god stemning og et raust klima i landsbyen er fremsnakking. Det handler ikke om skryt, men om å løfte fram det som fungerer, det som er godt, og det som kan vokse. Det er et aktivt valg om å styrke relasjonene barnet er avhengig av. Fremsnakking sammen med fokuset på mentaliserende samarbeid, som innebærer å være nysgjerrig på andres intensjoner og møte hverandre med åpenhet og raushet, gir viktige rammer for vekst og utvikling i og rundt samvær.

Lykkes vi med dette kan vi også bidra til å redusere noe av barnets grunnleggende strev i hverdagen, og dermed styrke barnets kapasitet til utvikling på alle livsarenaer og områder.